ФОНД ПОМОЧІ ПОЛІТИЧНИМ ВЯЗНЯМ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

СВЯТО ЖАЛОБИ В МОНТРЕАЛІ, КВЕБЕК.

Бажаючи заманіфестувати свою солідарність і прийти з матеріяльною допомогою боротьбі, яка ведеть ся нашими братами і товаришами за визвіл Галичини, місцевий Укр. Відд. Р. П. К. разом з женським Відділом У. Р.Д. в неділю 17. грудня устроїли Свято Жалоби для вшанованя памяти погибших українських революціонерів в Сх. Галичині.

Простора Прінс-Артур-Гол наповнилась по береги. Свято отворив т. Яворський, який в своїй промові сказавши про значіне свята і про ту боротьбу, яка ведеть ся в Галичині, візвав хор відспівати Інтернаціонал і Похоронний Революційний Марш. В часі, коли хор під управою т. Гнатюка співав оба пролетарські гимни, всі присутні встали з крісел віддаючи пошану погибшим героям, які сміло йшли на розстріл з піснею Інтернаціоналу на устах. Відтак предсідатель покликав до слова т. Кревенчука, який в своїй промові змалював недолю трудящого люду в Галичині як рівнож перечитав біографії погибших героїв Цепка, Мельничука і Шеремети і їх передсмертні листи писані годину перед розстрілом до родичів, товаришів і знакомих. Підчас читаня листів зібрані були так зворушені, що більшість не могла здержатись від сліз в очах. Опісля маленький хлопчик Евген Плавуцький з запалом молодого серця виголосив деклямацію присвячену памяти погибших героїв. Відтак хор відспівав Вічний Революціонер після чого наступив реферат тов. Гнатюка.

Тов. Гнатюк в своїй промові перейшов історію поневоленя українського трудового народу починаючи від початку істнованя Річи Посполитої, по тім під Австрією яка віддала Українців в національну неволю польської шляхти. Бесідник представив ясно льокайську роботу українських панів (себто попів і прочої інтелігенції), які через цілий протяг історії розвою українського народу сповняли льокайську роботу в користь чужих панів запродуючи їм інтереси укр. працюючого народа. Товариш бесідник доказав якої зради допускалась українська буржуазія будучи на службі у старої Австрії, як рівнож про ту зраду, якої допустилась підчас послідної війни запродуючи український нарід то Полякам, то Денікінови і т. д. Згадавши про теперішню боротьбу в Сх. Галичині т. Гнатюк доказав, що Східна Галичина може бути визволена тільки тоді, коли буде прилучена до Радянської України як її складова частина, коли землі, ліси, фабрики та копальні будуть належати до трудящого люду. Рівночасно бесідник зазначив, що рабська політика Петрушевича і його самозванчих міністрів кромі шкоди трудовому народови не може більше нічого дати. При кінци своєї бесіди завізвав присутних до помочі політичним вязням, які мучать ся тисячами по шляхотсько-капіталістичних тюрмах.

Після колекти приступлено до виконаня дальших точок програми свята. Хор відспівав "Ви хотілиб спинить наш нестримний похід". Відтак відспівали "Не пора" т-ки Древняк і Гець. Дальше маленькі діти — Плавуцький і дві дівчинки Пиндус — в супроводі скрипки відспівали "Разом товариші в ногу". Відтак виголосили деклямації т. Кревенчук і маленька дівчинка Пиндус.

При кінци свята т. Гнатюк забравши ще раз слово і подякувавши зібраним за колекту зазначив рівночасно, що на святі явилось дуже мало членів так званих монтреальських "читалень", які помимо того, що носять назви таких славних людий як Драгоманова, Франка і Шевченка, на свято прибули лише кількох помимо запрошеня, а навіть деякі з них, як приміром читальня Шевченка, устроювала тогож дня якесь представлене чи свято Миколая. Рівночасно зазначив, що і місцевий піп, щоби пошкодити справі та не пустити своїх вірних віддати пошану погибшим борцям за волю Галичини, того-ж дня і в той самий час устроїв "наукову лекцію" про якісь там сінарські фарми. Дальше т. Гнатюк предложив слідуючу резолюцію, яка була одноголосно принята:

Ми, українські робітники міста Монтреалу, зібрані 17. грудня на Святі Жалоби для вшанованя памяти галицьких революціонерів Степана Мельничука, Петра Шеремети, розстріляних польсько-шляхоцькими катами 11. листопада в Чорткові, Івана Цепка і всіх прочих галицьких революціонерів, погибших в бою за освободжене селянських і робітничих мас Східної Галичини з соціяльної і національної неволі, заявляємо перед цілим світом, що память поляглих безсмертних героїв наших братів і товаришів будемо повік берегти і шанувати і всіма силами будемо помагати боротьбі з польсько-шляхоцькими знобителями за здійснене тих ідеалів, за які Вони охотно віддали своє житє.

Вічна слава поляглим революціонерам борцям!

Слава революціонерам борцям, що томлять ся по тюрмах польсько-шляхоцького переможця, ката!

Нехай ростуть ряди нових борців-местників!

Нехай жиє свобідна робітничо-селянська галицька республика в злуці з Радянською Україною!

Свято закінчилось відспіванем "Шалійте шалійте" і словом подяки предсідателя.

Датки зложили слідуючі товариші і товаришки:

Ю. Варанция $20.00.

Т. Пархін $6.00.

По $5.00: Г. Ганчук, Я. Карвацький, Ф. Кирничний, А. Качмар, С. Ковалишин, Т. Жила, І. Яблонський, В. Романчук, І. Гуцул, А. Позняков, Н. Грех, Р. Беркита.

По $2.00: Г. Кавчук, А. Лучка, Т. Бойчук, Н. Мошук, Д. Костащек, Т. Ганусяк, Г. Мазій, С. Юзенко, М. Лутчинський, П. Бойчук, Й. Кривенчук, І. Плавуцький, Й. Колодрубський, Н. Копецький, С. Опиханий, І. Коперник, Д. Ткач, Буковський, Н. Яворський, Л. Бойчук, Т. Іваїчук, Д. Ярушевський, Ф. Романчук, Н. Білик, С. Ратчеф, С. Беркета, О. Корман, Г. Ворожбит, Г. Мех.

По $1.00: М. Бурий, Манчур, Д. Скрипничук, М. Круківський, І. Коропчук, К. Кацко, П. Спасюк, Г. Філик, С. Батрин, І. Коменда, І. Юзеньків, М. Міруцький, С. Й. Пиндус, Кс. Пиндус, Й. Гаврилюк, Антон Олузов, М. Пиндус, І. Побережний, Ф. Мишков, Хобонжа, Н. Шуль, Костан, Чорний, Н. Скрипник, К. Гомацький, П. Провальний, Е. Провальна М. Прейзнар, Р. Заборовська, С. Дворкін, Незнаний, М. Женський, Безіменний, І. Запф, П. Ермоль, М. Гнатюк.

По 50 ц.: Чорнов, В. Задворська, Орхилюк, А. Зилинська, А. Манчур, С. Мишков, С. Сверчук, П. Білоус, В. Польовий, І. Крук, Афтинович, Д. Сівістянович.

А. Ревенко 35 ц.; Костащук 30 ц.; по 25 ц.: Старух, С. Кошиновський, Р. Ревенко, С. Ворка, К. Богуненко, М. Ковальчук, Комитяр, Пичак, Тарас, М. Зилинський. Разом $188.15.

З жертв поіменних вплинуло	$188.15
З відзнак на святі вплинуло	13.60
Дрібна колекта на святі	2.10
Дня 3. грудня на вічу в околици Сейнт Пойнт Чарлс зібрано колекти	10.20
З Відд. каси виасигновано ..	15.00
Разом	$229.05
Розходу на устроєне свята	13.60
Осталось чистого приходу	$215.45

Посилаємо $215.00 до Комітету, а 45 ц. лишаєсь на оплату пересилки.

В імени тисячів політичних вязнів в Східній Галичині складаю всім жертводавцям щиру пролетарську подяку.

Сімеон Батрин, секр. віча.

РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ МІСТА КЕЛҐАР СПІШУТЬ НА ПОМІЧ ПОЛІТИЧНИМ ВЯЗНЯМ В СХ. ГАЛИЧИНІ.

Келґари, Алта.

Сумні і дуже невідрадні вісти, які кождого дня надходять зі Сх. Галичини заставили і нас робітників міста Келґар думати. Не тілько думати і говорити, але і ділом показати, що ми є дійсно тими, якими представляємось. Найбільше зворушила наші мозки і серця вістка з 11-го листопада, вістка, котра лишить ся в памяти кождого клясово свідомого робітника, вістка, котра вразила до глубини та запалила гнів в наших серцях і жадобу пімсти. Товариші Мельничук і Шеремета умираючи оставили заповіт: "Повстаньте гнані і голодні робітники усіх країн" і сей заповіт сьогодні чи завтра робітники виконають так як до сего самі економічні обставини приневолюють, і відплатять ся своїм ворогам в той самий спосіб, якого вживає нині пануюча кляса. Дух погибших товаришів остав ся, його не може забути робітнича сімя. І всі свідомі і чесні українські робітники всюди, де тільки жиють, святкують і шанують память розстріляних товаришів. Та на сім не кінець. Вони згинули з руки ката-переможця і оставили і на дальше еще не визволену працюючу клясу. І от еще не встигла застигнути кров товаришів Шеремети і Мельничука, як по всіх більших містах Сх. Галичини заряджено наглі суди. І знову вісти доносять про розстріл передових борців за волю Галичини і про масові арешти робітників і селян, котрих нараховують не богато лише около 20.000, а крім того суд над 39-ма комуністами у Львові. І як вже згадувалось на сторінках робітничої преси що як довго будуть істнувати кляси так довго репресіям не буде кінця. Капіталізм дозрівши до свого найвисшого щабля допровадив до того, що більша часть людства знаходить ся без средств до житя в той час як маленька частина зібравши в свої руки весь витвір робітничих рук і в передсмертнім страху вживає всіх своїх засобів на те, щоби утримати ся при житю. І нас не дивують ані трошки вісти, які надходять з терену боротьби в Сх. Галичині. Терпеливість бідного селянства і робітництва Сх. Галичини переливаєть ся через верх. Та одне замітне, що коли робітники витають кождий клясовий виступ і боротьбу проти своїх же і чужих капіталістів, то є еще такі суспільні відпадки, що безстидно, без всяких церемоній перекручують слова павших борців, бо ніби то вони також шанують їх як борців, чого доказом є те, що майже а властиво вся чорносотенна преса заперечує слова погибших і ради "бизнесу" перекручує на своє. Таке малповане мало місце і в Келґари. Коли робітники проголосили масове віче і концерт для вшанованя памяти впавших з руки польської шляхти товаришів Мельничука і Шеремети, то друга ґрупа робітників під проводом відпадків суспільства проголошує також свято на той самий день що й зорганізовані робітники в тов-а "Самообразованя", збирають фонди на поміч "міністрам" Назарукови, котрий тепер знаходить ся десь в Вінніпегу. Але вони не годні сперти колеса історії. Одне тільки скажу до тих робітників, котрі еще сліпо вірять всяким дурисвітам, що досвід, переконанє і правда наведуть на дійсний шлях клясової боротьби і тих робітників, котрі до сего часу не можуть еще вирватись як з релігійного так і національного багна. А час той недалекий.

Тепер хочу згадати про відбувше ся свято дня 24. грудня в честь впавших і в оборону оставших ся в польських тюрмах товаришів.

Дня 24. грудня о 8-ій годині вечером галя Віґґінс була заповнена. Коли вступне слово забрав т. Мойсюк і по короткій своїй промові відчитав передсмертні листи тов. Мельничука і Шеремети, то не одному з присутних покотились сльози з очий почувши, що втратили трох найкращих боєвиків за визвіл селянства і робітництва Сх. Галичини з під кровавого режіму польського жандарма і шляхти. Опісля хор відспівав Похоронний Революційний Гимн і наступили деклямації товаришів, товаришок і маленьких дітий. По середині програми забрали слово тт. Дзвідзінський і Легкун, котрі взивали вступати в роб. ряди і спільно освідомляти ся, а як прийде той час, що повернемо до Сх. Галичини, щоб той час не застав нас не приготованих, але щоб ми зуміли перевести і здійснити заповіт наших розстріляних товаришів в Чорткові. Дальше т. Легкун говорив про знущаня польської шляхти над бідними селянами і робітниками як українськими так і польськими в Сх. Галичині, а опісля взивав присутних, щоб по своїй можности помогли страдаючим політичним вязням і їх родинам в Сх. Галичині. Хотяй під теперішну пору як вже писалось в "Укр. Роб. Вістях" робітники міста Келґари так само як і инших місцевостий переживають крізу і безробіте, то всеж таки зложили на фонд політичних вязнів $42.31. Так само дня 14. грудня відбулась друга з ряду весільна забава у т. В. Тодорука і т-ки Г. Кульчицької без участи попа а найголовнійше те, що згадана пара жертвувала весільну збірку в сумі $18.95 на поміч політичним вязням в Сх. Галичині. Тов. Я. Мойсюк зібрав на лісту ч. 1180 на сю ціль $17.00, що разом виносить $68.26. З того було розходу 60 ц. себто коверти підчас свята 30 ц. і пересилка і стемплі 30 ц.

По $2.00: С. Никифорук, С. Чудак; по $1.00: Анна Шлемко, В. Адам, Т. Фодчук, І. Ґордіца, Н. Юзвак, Ю. Перепелиця, І. Чук, І. Курик, С. Колівошка, В. Губик, В. Скеґар, С. Фенюк, М. Романів, М. М., М. Осадтюк, Ю. Смоляк, М. Мойсюк, О. Кулак, С. Задорожний, А. Дутка, Г. Бузак, В. Рудь, І. Фільків, М. Ілинюк, Н. Єфдода, М. Зінькевич, П. Ґреґорик, І. Китик, П. М.; по 50 ц.: М. Гавриш, С. Парман, Г. Бузак, Софія Назаркевич, Ол. Скеґар, Настя Данилишин, П. Грицак, В. Сроцкий, П. Корнійцький, Ю. Ґреґорик, І. Повяда, Н. Н.; Т. Новік 85 ц.; по 25 ц.: І. Лабінович, Т. Крисак, Анна Гавриш, М. Бандура, Н. Яремко, Марія Прокіп, А. Гоменюк, С. Мудрий, Н. Арборак, Н. Н., Розалія Філь; Е. Паламарчук 23 ц.; Н. Н. 15 ц.; Н. Н. 13 ц.; по 10 ц.: С. Дробот, Л. Рінбевський.

Тепер кличемо всіх свідомих робітників, котрим залежить на визволь нім русі в Сх. Галичині, щоб поспішили з чим хто може на поміч тим, котрі нуждають ся в польських тюрмах і кличуть до нас о поміч. Як також перестерігаємо тих, що еще маловажать собі зі справи і дають натягати себе тим людцям, котрі гуляють за ті центи по першорядних готелях і по кабаретах в столицях Европи а так само і тут в Канаді. Коли жертвуєте який цент так жадайте справозданя де поділи ся ті, котрі ви вже давали.

Посилайте жертви до К.П.П.В. в Сх. Галичині, котрий контрольований робітниками і кождий ваш цент буде висланий в призначене місце при як найменших розходах.

Тож до праці!

З товариським привітом,

Пролетар.

Брул-майн, Алта.

Дня 24. грудня 1922 р. відбули ся в Брул, Алта, по ініціятиві кількох товаришів-робітників збори, на яких обговорювала ся справа помочи політичним вязням в Східній Галичині і активним борцям революціонерам за визволене українського працюючого населеня з під ярма польських панів-окупантів.

Збори відкрив тов. В. Рудейчук, після чого вибрано в президіюм тт. Ф. Зозока, головою і Е. Михайлюка, секретарем. Слово забрав т. Рудейчук.

Бесідник представив присутним хід російської і української революції і геройську боротьбу робітників за соціяльне визволене, а опісля історію відродженя галицької України і її поневолене. Представивши зібраним знущане ся польських властий над українським населенем і теперішну боротьбу за визволене, завізвав в імени замучених, розстріляних героїв помочи політичним вязням і активним революційним борцям в їх змаганю освободити українських робітників і селян від національного і соціяльного поневоленя.

Відтак забрав слово тов. Ф. Зозок, який представив тяжке положене політичних вязнів і сказав, що маємо йти в боротьбі за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми поможемо їм, коли зберемо для них негайно грошеву поміч.

Ще перед переведенем колекти зголосив ся до слова тов. І. Михайлюк і заявив, що дістав від Окружного Комітету Помочі Рідному Краєви в Едмонтоні обіжник, в якому йому пропонує ся в порозуміню з тутешними Українцями зорґанізувати віче для приїзду Д-ра Назарука в справі переведеня Нац. Позички Рідному Краєви і подане інформації про сучасне його положене. Після порозуміня ся з окремими Українцями-робітниками він дав слідуючу відповідь на обіжник:

"По одержаню обіжника, я зачав порозумівати ся з поодинокими робітниками-Українцями і прийшов до висновку, що зі згляду на послідні події в Галичині приїзд Д-ра Назарука в сю околицю є лишний. Іменно, робітники-Українці є за тим, щоби помагати рідному краєви, але через чиї руки? — Послідні події вказують на те, що визвольна активна боротьба ведеть ся в Галичині незвисимо від осіб з якими в звязі стоїть Д-р Назарук, що вона веде ся революціонерами орґанізованими на Радянській Україні і в Галичині. — Поки справа стояла так, що одиноким заступником інтересів Зах. України являло ся правительство Петрушевича, була загальна опінія за допомогу рідному краєви через се правительство, але в послідний час, коли виявило ся, що активну і революційну роботу в справі визволеня провадять борці, орґанізовані на Рад. Україні і на місці в Галичині, а уряд в звязі з яким стоїть Д-р Назарук безнадійно очікує ласки тих, які не перешкоджають ворогам катувати українське населене в Сх. Галичині, настрій серед робітництва змінив ся і приїзд Назарука в сю околицю остане ся безуспішним". — Відповідь принято оплесками.

Начинає ся колекта. На руки президії зложено $135.50.

Після переведеня колекти призидіюм уділює слово т. Е. Михайлюкови для поданя інформації з старого краю. Після довшої промови бесідник закликає присутних не ограничувати ся одноразовими датками, але памятати, що боротьба веде ся безперестанно і безперестанно треба помагати товаришам в боротьбі.

На пропозицію т. І. Михайлюка вибрано комітет, який має займати ся збиранем датків на поміч укр. населеню Галичини в його визвольній боротьбі. Головою комітету вибрано І. Багрія. На руки комітету віддано зібрані гроші, які припоручено відіслати через "Українські Робітничі Вісти".

Жертви зложені на поміч політичним вязням Сх. Галичини на робітничих зборах в Брул, Алта, дня 24. грудня 1922:

По $10.00: Ілько Багрій, Осип Гевко;

По $5.00: Ф. Зозок, Ф. Фотинюк, Н. Гевко, Дм. Романчук, Мих. Шидловський, Михайло Пунак, Василь Маценко, Гр. Маценко, Р. Стойко, Я. Стороцук, Н. Гевко, Ф. Магеґа, П. Василів, Ів. Подей, Ю. Сегодняк, Никола Стелен (Хорват), В. Панчишин, Ів. Михайлюк, І. Жуковський, К. Кулик;

по $3.00: Ф. Ромик, Н. Слоський;

по $2.50: Шміґеровський; по $2.00: Ст. Вавринчук, С. Мельник, М. Сметанюк; Безіменний $1.00. Разом $135.50.

Тов. Ілько Багрій зібрав на лісту число 1549:

По $10.00: Михайло Пилипчук, Луй Зозук;

по $5.00: Никола Гачок, Петро Савчук, Дмитро Кибіч, Теодор Котик, Стефан Зозук;

по $3.00: Федь Соломчак, Никола Цибуляк, Матвій Пукало, Ілько Маланчук;

по $2.50: Никола Рипка, Софія Рипка;

по $2.00: Ілько Пилиховський, Андрій Ткачук, Онуфрій Павлюк, В. Влашек, Петро Беднарський, Дмитро Бойчук, Павло Письменний;

по $1.00: Петро Грушук, Михайло Ядловський, Василь Шміґеровський; Михайло Шміґеровський 50 ц. Разом $79.50.

Тов. Михайло Шидловський зібрав на лісту число 1239:

С. Старощук $5.00;

по $2.00: т-ка М. Сметанюк, Ольга Сметанюк, В. Маценко, т-ка Маценко, С. Чортик, Дмитро Патун, Антін Пальшит, П. Скрабаш, Раді П. Сміляніх;

по $1.00: М. Іванчук, Ф. Винниченко, Г. Данилюк, В. Письменний, Н. Данилюк, Х. Мороз, І. Гайдук. Разом $30.00.

Разом всего посилаємо $245.00.

З тов. привітом,

Е. Михайлюк.

Мус Джо, Саск.

Заходом філії У.Р.Д. і відділу У.С. Р.П.К. відбулось дня 24. грудня о годині 8.30 вечером в Укр. Робітничім Домі масове віче для вшанованя памяти галицьких революціонерів розстріляних польською шляхтою. Віче отворив тов. Г. Косич і попросив присутних в галі встати і відспівати Похоронний Гимн в честь розстріляних товаришів. Відтак промовляли тт. О. Осадчук, І. Гладій і С. Янчук. Бесідники в своїх промовах вказували про ту тяжку боротьбу українських працюючих мас Східної Галичини проти польської шляхти, головно послідними часами. Присутні на гали весь час втирали слези з очий, слухаючи промов бесідників про геройську смерть погибших. Дуже сумна хвиля була, коли т. Гладій при кінци своєї промови відчитав послідні листи погибших до товаришів і рідних. По відчитаню листів т. Гладій сказав, що крім розстріляних наших товаришів є ще тисячі наших найкращих товаришів замкнених в панських тюрмах. Щоби їх визволити, то ми мусимо поспішити з помочию. Наші жертви не дорівнають тому, що смерть наших найкращих товаришів. Отже хто розуміє за що розстріляно наших галицьких товаришів, хай зложить свою щедру жертву на визвіл тих, котрі сидять в тюрмі. Відтак кождий присутний на гали робітник і робітниця приступили до стола і зложили свою жертву. Всіх гроший зібрано $42.50, котрі засилаємо до Комітету в Вінніпегу. Наші товариші вже перед кількома тижнями жертвували на повисшу ціль $37.00. Се те, що ми по нашій змозі змогли зробити. Взиваємо укр. робітників других місцевостий віднестись до сеї справи як найщирійше.

Після колекти була прочитана резолюція, котра була принята на масовім вічу в Вінніпегу дня 9. грудня в У. Р.Д., а яку принято одноголосно повстанем з крісел. Відтак віче закінчено промовою т. Янчука й відспіванем Інтернаціоналу.

На вічу зложили свої жертви слідуючі товариші і товаришки:

По $2.00: І. Гладій, О. Осадчук, Чехмізов, І. Гулей, О. Динисюк, Г. Касич, Анна Бабич, К. Малофій, Н. Мельничук, Т. Мартинюк, Н. Олійник; по $1.00: Й. Косик, С. Барон, І. Кобилянський, Марія Козин, С. Янчук, І. Мідак, В. Москалик, Т. Андрейчук, товка В. Мідак, Т. Рекуник, В. Ролик, Н. Дирпак, М. Гордейчук, І. Прокопюк, А. Дутчак, М. Чернищ, В. Бербенюк, І. Косминка, І. Кирилюк, Н. Н.; т-ка З. Гордейчук 50 ц. Разом $42.50.

Щира подяка товаришам жертводавцям за їх щедрі жертви.

ЗА ВІЧЕ:

Заряд філії У. Р. Д.

Заряд відділу У.С. Р.П.К.

Едмонтон, Алта.

Заходом товариств при Укр. Роб. Домі як відділу Р.П.К. і Жіночого Товариства устроєно віче-концерт в честь розстрілянних товаришів С. Мельничука, П. Шеремети і І. Цепка в боротьбі за освободжене укр. селян і робітників в Східній Галичині. Нічого дорощого за покривджений трудовий народ не можна дати як се, що ретвували згадані товариші — а се житє. Чуєте товариші?! Житє! І коли нам прийдеть ся жертвувати марний доляр, то ми викручуємо ся, що ми не всилі, а товариші рішились і зложили своє житє на вівтар свободи за працюючий народ. Вони виходіть перед узброєних від стіп до голови шляхоцьких жовнірів, стають гордо, співають Інтернаціонал і з окликом: "Хай живе революція" складають свої буйні голови. Нам не треба плакати, а бути такими, якими були покійні товариші, а тоді будемо певні, що Галичина буде визволена з пазурів буржуазної Польщі, тай укр. буржуазні прихвостні з Петрушевичом на чолі підуть на зелену пашу.

Жертви на поміч політичним вязням в Сх. Галичині зложили слідуючі товариші і товаришки:

По $3.00: К. Будник; по $2.00: Катирина Гаврилюк, Ол. Шидловський, Г. Гринюк, М. Будник, Й. Сабастіянський, І. Харенко, Й. Лутчак, В. А. Близьнюк, П. Прайтак, В. Гаврись; по $1.00: І. Мадрига, К. Карпишин, Дора Юрківна, А. Сабастіянський, І. М. Вакалюк, І. Литвін, Д. Вихристов, С. Яхніцький, Олена Будник Юр., С. Васкан, Анна Гудима, В. Ярмуш, Анна Харук, М. Заброцький, І. Іванців, А. І. Мельничук, Анна Стренетка, С. М. Чокан, Н. Маланчук, Н. Позняк, І. Клибановський, П. Гусар, І. К., І. Харук, Анна Ліва, З. Смерека, В. Д. Тоняк, Ол. Рогаченко, В. Заник, М. Киселиця. М. Семенюк, Іля Даниш, І. Скидинюк, М. Мігайчук, Параня Томяк, Марія Кирилюк, С. Сітик, Ф. П. Шевчук, С. Мекамла, І. Сегодня, І. Голик, М. Дилявський, С. Гусар, І. Осьмак, В. Ставоровський, Параня Пантелюк, І. Робовський, І. М. Татко, О. Собошавський, Т. Козакевич, Й. Дячук, Н. Кортін, К. Сітик, П. Вірстюк, Енелія Строїч, Ол. Живинюк, В. Калуцький, П. З. Десниця, Н. Ґриґораш, П. Гадейчук, Марія Кобилюк, В. Клибановський, К. Кирилюк, К. Перкун, Д. Кисличук, В. Юрійчук, Д. Котик, П. С., Дж. Ґрендор, П. Абрід, Г. Савич, Василь-Беверлей, Н.Н., Знайдений в У. Р.Д., Е. Бугаєв; по 60 ц.: І. Воронка; до 50 ц.: Т. Фрейхд, А. Зень, В. Саковський, Настя Саковська, Юр. Флічук, І. Т. Джяман, С. Никифорак, М. Житорюк, Дж. А. К., В. Сітик, П. Онищук, М. Новольський, М. Бобед, І. Стефанюк, М. Ш., Ф. Синичак, Ол. Ґафюк, пять безіменних по 50 ц.; по 45 ц.: П. Лопух; по 40 ц.: С. К. Комуніст; по 35 ц.: Ф. Ма.; по 30 ц.: С. Кіндрат; по 25 ц.: М. Фрайнер, Ф. Грибко, Олена Вакалюк, Ів. В. Унґурян, І. Корбут, І. Вакалюк Он., Марія Оришук Бе., Текля Фрейнд, Домка Теплишнюк, Т. Т., Н. Шпачинський, П. С. Т., С. Головач, Н. Л., М. Никоренко, Е. Панасевіч, Доня Вакалюк Ів., Ол. Юрейчук, дванайцять безіменних по 25 ц.; по 10 ц.: С. Бойко; по 5 ц.: Н. Н. Разом $118.75.

Заряд Укр. Роб. Дому складає всім жертводавцям сердечну подяку, а тим більше товариші і брати наші в Галичині в так критичний час не забудуть сеї хоч малої, але щирої лепти, яку Ви, товариші, зложили. Сим Ви доказуєте, що Ви духом з ними, що вони не самі.

ЗА ЗАРЯД:

В. Томяк, голова. І. Клибановський, секретар.

Колгорст, Алта.

Тов. Роман Ґриба зібрав на лісту число 1149:

Роман Ґриба $10.00; Йосиф Бубняк $2.00; Никола Скублен $1.10; по $1.00: Юрко Гуцуляк, Анна Гуцуляк, Михайло Черниш; по 50 ц.: Никола Дучумінський, Теодора Дучумінська, Маріян Дучумінський. Разом $17.60.

Келгари, Алта.

Дорогі Товариші!

Вістка про розстріл в Чорткові наших сміливих борців товаришів Мельничука і Шеремети і про розстріл других таких-же і масові арештованя, яких начисляють около 20.000 заставляють всіх українських робітників показати ділом а не лише словами що ми їм співчуваємо і що ми готові дати всяку можливу поміч, я отримавши лісту, зараз заняв ся збір кою. Не хочу тут згадувати як тяжко приходить ся вести яку небудь корисну роботу длятого, що еще много а много робітників не мають клясового переконаня. Та відрадним є те, що все тяжко здобуте приносить гарні овочі.

Друга важна причина се економічна криза, котра щораз гірше даєсь відчувати. Криза можливо не так тяжко відбиваєсь по місцевостях де знаходять ся поклади вугля або инших мінералів, де робітники бодай в части можуть працювати. Але що до сеї місцевости, то як вже було згадано попередно, Келгари є містом торговельним а не індустріяльним і тому більшість робітників вже по скінченю жнив позабивались по кільканайцять до якого шеку і ограничують своє житє як можуть. Та я зайшов за далеко. Я мав на думці сказати дещо про відношене тутешного укр. робітництва до боротьби, яка провадить ся на терені Сх. Галичини. Можна сказати, що більшість робітників вже починає прозрівати і хотяй еще не стала на правдиву дорогу, то одначе не виступає проти а симпатизує з клясовою боротьбою. Але є ще й такі, що старають ся тримати їх коло себе самих темних як ніч. Коли ви станете з таким відпадком говорити, то він сам не знає що він є: ані релігійний ані націоналіст, одним словом він є нічо. Щоб за богато не забирати місця я думаю кінчати а тут тільки хочу взвати всіх свідомих і тих, що симпатизують з робітничим рухом, щоби негайно слали свою поміч політичним вязням в Сх. Галичині. Тут залучаю лісту і імена жертводавців як також заявляю, що далі буду працювати в сім напрямку так довго як довго така поміч буде потрібною.

З товариським привітом,

В. Бунт.

Натал, Б. К.

Тутешні робітники зійшли ся на мітінґ і відсвяткували свято в память погибших товаришів революціонерів від польсько-французьких куль на подвірю чортківської тюрми дня 11. листопада 1922 р.

На мітінґу товариші виголосивши довші промови і відспівавши Революційний Похоронний Гимн постановили заняти ся збіркою гроший на поміч тим, які ще при житю, але замкнені в тюрмах в Сх. Галичині. Товариші розуміють, що фінансова справа дуже важна в клясовій боротьбі, бо грішми можна вратувати много борців, яким грозить кара смерти, можна і треба помочи їх дітям і жінкам. Вони дають житє за нашу спільну справу, а нашим обовязком серед даних обставин є помочи справі бодай нашими центами. Треба дати спромогу нашим борцям продовжати боротьбу проти польсько-французького імперіялізму. Маємо надію, що зможемо помочи революційній боротьбі дуже богато, коли всі зрозуміємо клич наших товаришів зі старого краю: "Поможіть продовжати начату боротьбу"!

На лісту ч. 2060 зложили свої датки слідуючі товариші:

По $5.00: Н. Драпака, П. Василишин, Ст. Лазарюк, Антін Шлемко, Федор Андрійчук, Василь Досточ, Степан Гуцуляк, С. Сіхон, Дмитро Кайван; Г. Іваськ $3.00; по $2.50: Іван Чернівчан, Григор Подільчук; по $2.00: Ст. Пелех, Василь Пелех, Василь Шевчук; Ю. Малярчук $1.00. Разом $60.00.

На будуче справи не заспимо, а будемо дальше збирати на сю ціль жертви в міру наших сил і обставин.

З товариським привітом,

Комітет.

Порт Артур, Онт.

Дня 24. грудня с. р. Т-во ім. Івана Франка при співучасти Співацького Кружка Т-ва "Запорожська Січ" з Вест Форт, устроїло концерт-мітінґ, на котрім між иншим т. Ю. Елендюк говорив про знущане польської шляхти над укр. робітником і селянином в Східній Галичині і на зазив допомочи борбі о визвіл Сх. Галичини присутні жертвували:

По $2.00: Г. Горбовий; по $1.00: С. Кондратюк, О. Воронюк, Ю. Семенюк, А Сивак, П. Коржак, Я. Данилецький, В. Гнатюк, М. Гачковський, В. Мокумела, Ф. Жура, М. Харик, М. Лечук, Ю. Голомега, І. Козьол, К. Лоос, І. Мокумела, Д. Вівчарик, В. Гаврилюк, Н. М., П. Січкар, М. Луговик, П. Крейчук, В. Кирилюк, Ф. Борчук, Г. Питраш, І. Вовюшко, Г. Гоцак, С. Жура і І. Ладика $1.05; по 75 ц.: Я. Сарахман; по 50 ц.: С. Плаксій, М. Фівчук, О. Фізар, І. Кравчук, П. Скоропад, П. Чепесюк, Н. Яровий, В. Яремій, І. Луканий; по 35 ц.: О. Скоропад; по 25 ц.: В. Шевчук, П. Жирий, П. Сплавник, Й. Г. Л., О. Голомега, Л. Лоос, Я. Коропач; по 20 ц.: І. Яремій, К. Січкар. Разом $38.80.

В імени Т-ва ім. Ів. Франка, складаю щиру подяку всім жертводавцям що зложили свою лепту на поміч політичним вязням в Сх. Галичині.

Так само складаю щиру подяку товаришам і товаришкам Співацького Кружка Т-ва "Зап. Січ" в Вест Форті за їх хорову участь в концерті і т. О. Луцишиному за хоровий провід.

Член Т-ва ім. Ів. Франка

Вайт Рак, Онт.

Ми, українські робітники, що працюємо в лісі в Північнім Онтеріо (Ґордон Ко.) прочитали в нашій часописі ті страшні вісти, як то польська шляхта розправляєть ся з нашими товаришами революціонерами в Східній Галичині. Розстріл найдорощих нам товаришів Мельничука і Шеремети, знущаня і масові арештованя наших братів, сестер і батьків, не можемо приняти з байдужністю. Кров ціпіне, серце пухає, коли читаєш про все те і не маєш спромоги пімститись над ворогом-буржуєм за всі ті кривди заподіяні працюючому народови в Сх. Галичині. Та ми задалеко простором від них. І коли не маємо спромоги взяти участи в тій боротьбі фізично, то нашим обовязком помочи бодай фінансово тим нашим товаришам і братам, які тисячами томлять ся в шляхоцьких тюрмах, помочи їх дітям і сімям.

Українські робітники в сій лісовій кемпі розуміючи значіне такої помочі, зложили на сю ціль $35.00:

Я. Черниш $7.00; по $5.00; Н. Гаврилюк, Ф. Цимний; по $2.00: П. Ткачук, В. Василевич, М. Худобяк, В. Совик, М. Качура, І. Сагайдак, Т. Лукіянчук, А. Вовчук; по $1.00: Т. Паскальний, І Фіняк.

Всім жертводавцям щира подяка.

Я. Черниш,
б. кемпа.

Алберт Парк, Алта.

Діставши від Комітету лісту, я представив між гуртком українських робітників і робітниць в Алберт Парку грізне положене наших товаришів під пануванем польських панів-катів в Східній Галичині. Отже не ждучи довго, спішимо з помочию політичним вязням Східної Галичини. Жертви зложили на лісту ч. 1116 слідуючі товариші і товаришки:

По $2.00: А. Кривокульський, Іван Снітинський, Василь Фівчук, Микола Потіха; по $1.00: Теофіля Кривокульська, Іван Кучман, Варвара Кучман, Катерина Кучман, Микола Дорож, Марія Дорож, Василь Боднарчук, Марина Боднарчук, Іван Баган, Катерина Баган, Стефан Баган, Текля Баган, Джон Рід (Анґлієць); по 50 ц.: Михайло Повяда, В. Кучман. Разом $22.00.

В імени поневолених, хорих і голодних політичних вязнів складаю щиру подяку всім жертводавцям з Алберт Парку.

Хай жиє Радянська Східна Галичина!

А. Кривокульський.

Медісін Гет, Алта.

Посилаю $30.00, які я зібрав на лісту ч. 2519 на поміч політичним вязням Сх. Галичини.

По $5.00 зложили: Никола Книш, Василь Дзіняк; Олекса Шупеня $2.50; по $2.00: Олекса Кондрад, Дмитро Борис, Михайло Лазечко; по $1.00: Марія Книш, Дмитро Садівник, Михайло Королик, Григорій Грицюк, Григорій Кушнір, Яким Дутка, Єлисавета Вознюк, Федор Паниляк, Никола Обух, Пітер Вайт; по 50 ц.: Василь Павлюк, Пилип Стемковський, Йосиф Градовий. Разом $30.00.

Закликаю всіх товаришів помогати нашим борцям, що томлять ся в панських тюрмах. Вони борять ся за повалене капіталізму і освободжене Сх. Галичини, тож поможім їм бодай тепер, коли вони попали в неволю за нашу спільну справу.

Никола Книш.

Доналд, Б. К.

Посилаю $18.00, які зібрав на поміч політичним вязням Сх. Галичини. Взиваю всіх робіників помагати тим, що своїм житєм ризикують в боротьбі проти ката, що нищить український працюючий люд в Сх. Галичині.

На лісту ч. 1854 зложили на сю ціль:

По $5.00: Грицько Строїч, М. Строїч; по $2.00: Стефан Бориско; П. Юркевич; по $1.00: Н. Оленик, Фред Шандра, Яким Чибир, Василь Ґордей. Разом $18.00.

Грицько Строїч.

Трейл, Б. К.

Посилаю $25.00 на поміч нашим товаришам, які сидять сковані ланцами в польсько-панських тюрмах Сх. Галичини. Пос